

Saarna 1.4. 2007 sunnuntai

TEKSTI FILIPPILÄISKIRJE 2:5-11

Olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli.

Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan.

Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa,

hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti.

Sen tähden Jumala on korottanut hänet yli kaiken ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman.

Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla,

ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: "Jeesus Kristus on Herra."

Vanhassa musikaalissa Viulunsoittaja Katolla maitomies Tevje on korjaamassa vajan kattoa. Hän päättää viimein kysyä vaimoltaan, jonka Tevjen vanhemmat olivat hänelle ajan tavan mukaan valinneet, rakastaako tämä häntä. Vaimo laulaa iloisesti miten hän on vuosikymmenet pessyt miehensä ja koko perheen vaatteet, hoitanut lapset, valmistanut perheen ateriat...ja kysyy "rakkauttako se lie ollut?" Todellinen rakkaus ilmenee aina tekoina. Se ei voi jäädä vain sanojen tasolle. Jos niin käy, on sellainen rakkaus vain tyhjä kuori.

Johanneksen evankeliumissa Jumalasta sanotaan, että hän on rakkaus. Jumalan rakkaus osoittautui todeksi siinä että hän todella auttoi ja auttaa meitä poloisia, eikä antanut tyhjiä lupauksia.

Vapaaehtoisesti Jumala lähetti oman Poikansa maailmaan kuolemaan puolestamme. Vapaaehtoisesti Jeesus tuli maailmaamme, ja vapaaehtoisesti antoi itsensä uhriksi syntiemme sovitukseksi.

Tämä teko oli todellinen. Jeesuksen jalkojen ja käsien läpi todella iskettiin naulat. Jeesuksen veri todella värjäsi Golgatan kummun punaiseksi. Jeesus todella kuoli. Kuollessaan hänen harteitaan todella painoivat kaikkien ihmisten synnit ja niistä seuraava pyhän Jumalan vanhurskas viha.

Kuolemallaan Jeesus todella sovitti jokaisen ihmisen synnit. Kuolemallaan Jeesus todella murskasi saatanan vallat.

Jeesus todella nousi kuolleista kolmantena päivänä. Jeesus todella mursi kuoleman vallat.

Jeesus todella pelastaa hänen luokseen tulevan ihmisen synnin, saatanan ja kuoleman vallasta ja todella siirtää hänet Jumalan omien lasten joukkoon.

Kerran todella koittaa päivä jolloin Jeesuksen nimeä kunnioittaen on kaikkien polvistuttava, kaikkien niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla,

ja todella jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi: "Jeesus Kristus on Herra."

Tuon päivän tuleminen ei ole kuvittelua tai uskonnollista harhaa.

Jeesuksella ei ole mitään tekemistä uskonnon kanssa. Jeesus totisesti on elävä Herra, maailmankaikkeuden Kuningas, ja myös tulevan maailman Herra.

Siksi Jeesuksen tunnustaminen omaksi Vapahtajaksi ja Herraksi ei ole vähääkään hävettävä teko. Päinvastoin se on mitä viisain ja luonnollisin teko, joka perustuu tosiasioihin.

Se, että tämän maailman on niin vaikeaa edes lausua ääneen Jeesuksen nimeä, saati kunnioittaa sitä, on vain osoitus siitä pahasta, jonka vallassa se on, ei mitään muuta. Se oli myös minun tilani ja sinun tilasi ennen kuin Pyhä Henki lähestyi meitä.

Tämä maailma vihaa ja halveksii jalointa nimeä, jonka se on koskaan kuullut, koska sen asukkaiden sydän on synnin pimentämä.

Silti Jeesus tuli tänne vapaaehtoisesti, pilkan ja häväistyksen keskelle, herättämään meidät kuoleman unesta ja kääntämään meidät puoleensa.

Joka silloin torjuu Jeesuksen, torjuu elämän. Joka silloin nöyrtyy ottamaan hänet vastaan, ottaa vastaan elämän, todellisen, iankaikkisen.

Jeesus, Jeesus, anna minulle rohkeutta olla aina häpeämättä sinua ja sinun nimeäsi. Amen

TEKSTI LUUKAS 22:39-62

Jeesus lähti kaupungista ja meni tapansa mukaan Öljymäelle.

Opetuslapset seurasivat häntä.

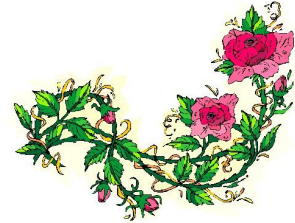
Tultuaan sinne Jeesus sanoi heille: "Rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen."

Itse hän meni vähän edemmäs, kivenheiton päähän, polvistui ja rukoili:

"Isä, jos tahdot, niin ota tämä malja minulta pois. Mutta älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun."

Silloin taivaasta ilmestyi hänelle enkeli, joka vahvisti häntä.

Suuressa tuskassaan Jeesus rukoili yhä kiihkeämmin, niin että hänen hikensä vuoti maahan veripisaroiden tavoin.



Jeesus. Sinun kärsimystiesi oli alkanut, ja jouduit suureen tuskaan, niin suureen, että hikiäsi rukoillessasi Getsemanen puutarhassa vuoti maahan veripisaroiden tavoin.

Kiitos kuuliaisuudestasi Taivaallisen Isäsi tahdolle. Kiitos, että suostuit vaivaan meidän tähtemme. Kiitos, että kuljit nisunjyvän tien loppuun saakka.

Sinun oli kuljettava tuo tie yksin. Kukaan ei voinut seurata sinua tuolla yksinäisimmällä tiellä, jolla tulit Isäsi hylkäämäksi. Kuljit tuon tien rakkaudesta meitä syntisiä kohtaan. Rakkautesi on käsittämättömän suuri.

Kiitos rakkaudestasi, kiitos, kiitos.

Jeesus, opeta minua ymmärtämään rakkautesi suuruutta! Aame

Saarna 3.4. 2007

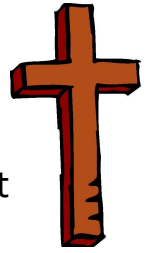
HILJAISEN VIIKON TIISTAI

TEKSTI LUUKAS 22:63-23:12

Miehet, joiden käsissä Jeesus oli, pilkkasivat ja löivät häntä. He peittivät hänen silmänsä ja sanoivat: "Profetoi nyt! Kuka sinua löi?"

Monella muullakin tavalla he herjasivat häntä. Kun päivä koitti, kokoontuivat kansan vanhimmat, ylipapit ja lainopettajat neuvoston istuntoon. Jeesus tuotiin heidän eteensä, ja he sanoivat hänelle: "Jos olet Messias, niin sano se meille."

Hän vastasi: "Jos sen teille sanon, te ette usko, ja jos jotakin kysyn, te ette vastaa. Mutta tästedes Ihmisen Poika on istuva Kaikkivaltiaan oikealla puolella." Silloin he kaikki kysyivät: "Oletko sinä siis Jumalan Poika?" Jeesus vastasi heille: "Itsepä te niin sanotte."



Jeesus, millaiseen häpeään sinä suostuitkaan. Sinut vangittiin tekosyyin perusteella rikollisen tavoin esivalta paikalle hälytettynä.

Juuri he, joiden olisi luullut olevan lähinnä sinua, oman lakisi tuntijat ja opettajat järjestivät vangitsemisesi toivoen sinun tulevan tuomitukseksi kuolemaan. He keksivät keksimällä perustetta tuomitsemiselle, ja löysivät syyksi sen, että sanoit olevasi Jumalan Poika.

Sinä todella olet se joka sanoit olevasi, mutta sanasi opettajat käänsivät sinulle selkensä haluten riistää sinulta hengen. Jokin muu oli tullut heille Jumalan tuntemista tärkeämmäksi.

Jeesus, minä niin helposti liityn niihin jotka tuomitsevat ja lyövät syyttä lähimmäistään. Suo, ettei kateus saa minua valtaansa.

Jeesus, suo että seuraan sinua sinne mihin sinä haluat minun menevän. Suo etteivät inhimilliset pyyteet saa ohjata ratkaisujani, vaikka ne tuottaisivatkin hetkellistä mainetta, arvostusta ja helppoa elämää.

Herra, suo minun kuulua niihin, joille Jumalan kunnia ja valtakunta on ihmiskunniaa ja ihmisten valtakuntia tärkeämpi.

Tätä pyydän sinulta Jeesus sinun suureen armoosi turvautuen.

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2007 jaotu

Saarna 4.4. 2007 keskiviikko

Hiljaisen viikon keskiviikko

TEKSTI LUUKAS 23;13-31

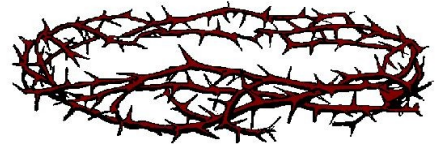
Pilatus vetosi uudestaan heihin, sillä hän halusi vapauttaa Jeesuksen.

Mutta he huusivat vastaan: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!"

Pilatus sanoi heille kolmannen kerran: "Mitä pahaa hän sitten on tehnyt? En ole havainnut mitään, minkä vuoksi hänet pitäisi tuomita kuolemaan. Minä päästän hänet vapaaksi, kunhan olen antanut kurittaa häntä."

Mutta he eivät antaneet periksi vaan huusivat yhä kovemmin ja vaativat, että Jeesus oli ristiinnaulittava. Huutonsa voimalla he saivat tahtonsa läpi.

Pilatus päätti lopulta suostua heidän vaatimukseensa.



Jeesus, ymmärrätkö edes hiukkaa kärsimyksesi suuruudesta ja siitä että se on todellista, ei elokuvien keinokyyneleitä.

Ilmoitustasi Raamattua tutkiessani, näen , ettet ollut suinkaan munaton nössö, vaan terveellä itsetunnolla varustettu mies, jota aiheettomat loukkaukset haavoittivat ja loukkasivat syvästi.

Profeetallisessa psalmissa kuningas Daavid rukoilee sinun suullasi:

"Sinä näet kaikki ahdistajani, sinä tiedät, että olen kärsinyt häväistystä, herjaa ja pilkkaa. Häpeä on murtanut sydämeni, haavani ei parane. Turhaan minä odotin sääliä, kukaan ei minua lohduttanut. Viholliseni ovat panneet ruokaani karvasta koiruohoa, janooni he juottivat etikkaa."

Profeetta Jesajan kirjassa kerrotaan sinun kärsimyksestäsi : Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.

Sinusta, Kaikkeuden Herrasta, tehtiin maan matostakin poljetumpi ja alhaisempi aikalaistesi silmissä. Sinä sait osaksesi kaiken sen pilkan ja häpeän, mikä kuuluisi minulle syntieni tähden.

Sinä kärsit, ja nyt minä saan olla sinun ansiostasi vapaa ikuisesta häpeästä! Voiko tämä olla totta?

Sinä vakuutat kuitenkin evankelista Johanneksen kautta: "Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma hänen kauttansa pelastuisi."

Jeesus, anna minulle rohkeus uskoa, että minäkin saan iloiten kuulua pelastamiesi joukkoon, joiden kaikki synnit on annettu anteeksi sinun tähtesi. Aamen

Saarna 5.4. 2007 torstaina

Hiljaisen viikon torstai

TEKSTI LUUKAS 22:14-22

Hän otti käsiinsä maljan, kiitti Jumalaa ja sanoi:

"Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne.

Minä sanon teille: tästedes en maista viiniköynnöksen antia, ennen kuin Jumalan valtakunta on tullut."

Sitten hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen

opetuslapsilleen sanoen: "Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni."

Aterian jälkeen hän samalla tavoin otti maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodatetaan teidän puolestanne.



Jeesus, sinä asetit pyhän ehtoollisen viimeisenä iltana ennen kärsimystäsi."

Tämä on minun ruumiini... tämä malja on uusi liitto minun veressäni...tehkää se minun muistokseni", sinä sanoit meille seuraajillesi.

Ehtoollinen tekee minut osalliseksi sinun kuolemastasi ja ylösnousemuksestasi, syntien anteeksisaamisesta ja iankaikkisesta elämästä, sinusta itsestäsi, Jeesus Kristus. Sinä olet Jumalan Karitsa, joka uhrattiin syntiemme sovittamiseksi. Sinua syömällä ja juomalla tulen osalliseksi sinusta ja elämästä joka sinussa virtaa, elämästä jolla ei ole loppua.

Jeesus, anna elämäsi virrata minussa vuolaana ja virkistäväenä, uudeksi luovana ja vahvistavana, yhä uudestaan armostasi voimaa ammentavana.

Kiitos vanhemmistani, jotka toivat minut kastettavaksi sinun nimeesi. Kiitos kasteopetuksesta, jossa sain oppia ehtoollisen merkityksen.

Jeesus, anna minun ymmärtää yhä paremmin, että ehtoollisessa kohtaan sinut ja että siinä, alttarisi ääreen polvistuneena, saan kertoa sinulle kaikki elämäni asiat varmana siitä että sinä kuulet ja vastaat. Amen.

Saarna 6.4. 2007

Pitkänäperjantaina

TEKSTI LUUKAS 23:32-46

Toinen ristillä riippuvista pahantekijöistä herjasi hänkin Jeesusta. Hän sanoi: "Etkö sinä ole Messias? Pelasta nyt itsesi ja meidät!" Mutta toinen moitti häntä: "Etkö edes sinä pelkää Jumalaa, vaikka kärsit samaa rangaistusta?"

Mehän olemme ansainneet tuomiomme, meitä rangaistaan tekojemme mukaan, mutta tämä mies ei ole tehnyt mitään paha."

Ja hän sanoi: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi."

Jeesus vastasi: "Totisesti: jo tänään olet minun kanssani paratiisissa."



Jeesus, sinut naulittiin ristille kahden pahantekijän väliin. Sinut luettiin yhdeksi heistä. Niin sinä toit kaikille vangeille toivon, joka oli heiltä kadonnut.

Ristin ryöväri uskalsi kääntyä sellaisen Jumalan puoleen, joka oli tullut hänen rinnalleen ahdistuksen ja synnintuskan keskelle kärsimään yhdessä hänen kanssaan.

Jeesus, sinä olet lähelle tuleva Jumala, joka et väistä yhtäkään katuvaan, vaan lähestyt häntä hienotunteisesti ymmärtäen haluten nostaa hänet kukoistukseensa.

Jeesus, suo että kasvan tuntemisessasi niin että en kulksi yhdenkään edessäsi aralla tunnolla olevan lähimmäiseni ohi, vaan olisin ohjaamassa hänet hellästi sinun armosi piiriin.

Saarna 7.4. 2007 lauantaina

Hiljaisen viikon lauantai

TEKSTI MATTEUS 27:62-66

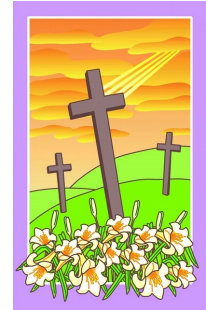
Seuraavana päivänä, sapatin valmistuspäivän mentyä, ylipapit ja fariseukset lähtivät yhdessä Pilatuksen luo.

He sanoivat: "Kunnioitettu maaherra, meille tuli mieleen, että eläessään tuo villitsijä sanoi: 'Kolmen päivän kuluttua nousen kuolleista.'

Käske siis vartioida hautaa tarkoin kolmanteen päivään asti, etteivät hänen opetuslapsensa pääse varastamaan häntä ja sanomaan ihmisille: 'Hän on noussut kuolleista.' Viimeinen villitys olisi silloin ensimmäistä pahempi."

Pilatus vastasi heille: "Saatte vartioväkeä. Menkää ja järjestäkää haudan vartiointi niin hyvin kuin taidatte."

He lähtivät ja varmistivat haudan sinetöimällä kiven ja asettamalla vartion.



Jeesus, sinun lupauksesi nousta kuolleista oli uhka sinun lähimmille työtovereillesi, pyhien kirjoitusten tuntijoille ja opettajille. He halusivat varmistaa ettei sellaista valheellista huhua päästäisi levittämään, ja pyysivät virkavallalta apua haudan vartiointiin.

Heille kuolemasi oli helpotus. Nyt oli yksi vastustaja ja hurmahenki vähemmän. Niinkö he ajattelivat? Eikö yksikään kyynel noussut heidän silmiinsä? Mitä ajatonta he voittivat vastustamisellasi?

He tosin toteuttivat sinusta etukäteen lausutut profetiat, mutta olivatko he vastustajiasi tietämättömyyttään, vai sydämen halusta?

Mitä he voittivat raivatessaan sinut tieltä? Oliko kysymyksessä henkilökohtainen kosto heitä rankasti arvostelleelle kansanrabbille, vai oliko kyseessä kirkkopoliitiikka? Hehän sanoivat: Kun kaikki juoksevat Jeesuksen perässä, roomalaiset tulevat ja ottavat meiltä maan ja kansan(Joh.11:48).

Oliko heidän suhteensa sinuun puhtaan valtapoliittinen ja käytännöllinen: parempi nykyiset olosuhteet, joissa heillä oli sentään kohtalainen asema miehitysvallan ja oman kansan välimaastossa, kuin epävarmalta tuntuva usko Jeesukseen, joka väitti olevansa Messias?

Jeesus, huomaan itse usein laskelmoivani samalla tavoin kuin sinun surmaajasi.

Eikö olisi parempi pikkuisen pehmentää totuuttasi ja laventaa armoasi, ettei vain kukaan suotta "pelästyisi" tai närkästyisi ja eroaisi kirkosta, tai jättäisi tulematta seurakunnan tilaisuuksiin?

Eikö olisi parempi varmistaa väestön hyvä kirkkoon kuulumisprosentti kuin sanoa suoraan synty synniksi ja armo armoksi? Kirkon hyvä talous antaa hyvät mahdollisuudet tehdä kirkon työtä....

Eikö olisi parempi vaieta helvetistä, sellainen puhehan saattaa ahdistaa kuulijoita, ja moni heistä saattaisi hyökätä kimppuuni?

Jeesus, varjele minua tulemasta fariseukseksi, joka on ulospäin hurskaan oloinen, mutta sisältä täynnä vilpillistä laskelmointia.

Jeesus, varjele minua muuttamasta elävää evankeliumia ihmispelon vuoksi hurskaaksi saduksi, joka on kyllä kaunis, mutta epätosi ja siksi voimaton saattamaan ketään Jumalan valtakuntaan.

Jeesus, suo laskelmointini ja pelkuruuteni anteeksi. Anna armosi ja totuutesi kasvaa minussa ja vallita minua siitäkin huolimatta, että se olisi vastoin yleistä mielipidettä. Amen.

Saarna 8.4. 2007 Pääsiäisyö

PÄÄSIÄISYÖ

TEKSTI KOLOSSALAISKIRJE 3:1-4

Jos siis teidät on yhdessä Kristuksen kanssa herätetty kuolleista, niin tavoitelkaa sitä mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella.

Ajatelkaa sitä mikä on ylhäällä, älkää sitä mikä on maan päällä. Tehän olette kuolleet, ja teidän elämänne on Kristuksen kanssa kätkeyty Jumalaan.

Kun Kristus, teidän elämänne, ilmestyy, silloin tekin ilmestytte hänen kanssaan kirkkaudessa.



Jeesus, sinä olet liittänyt minut kasteessa ja uskossa omiesi perheeseen. En ole yksin. Kuulun suunnattomaan pyhien joukkoon, joka kerran kokoontuu luoksesi ylös kirkkauteen(Ilm.7:9). Saan opetella jo täällä elämään sinun rakkaittesi kanssa niin etten loukkaisi heitä, vaan pikemmin tukisin ja auttaisin.

Tiedostan itsessäni maan tuoksun. En ole vielä perillä, vaikka olen matkalla sinun maahasi. Palaan niin helposti siihen mistä lähdin; epätoivoon, suruun, murheeseen, riitaan ja toraan.

Potkin, lyön ja puren niin helposti heitä, jotka kuuluvat kanssani samaan pyhittämissi perheeseen. Teen sen usein vanhasta tottumuksesta, kun olen tottunut puolustamaan itseäni tai purkamaan ärtymykseni ensimmäiseen vastaan tulevaan kohteeseen.

Elämä kanssasi on niin toisenlaista kuin elämä maailmassa, jossa ihmiset saalistavat parempia paikkoja toisiaan töniä. Jeesus, opeta minut elämään pyhää elämää, jossa yhteys sinuun näkyy Pyhän Hengen hedelmänä yhä enemmän(Gal.5:22).

Jeesus, olethan sinä jo herättänyt minut kuolleista. Olet antanut minulle kivisydämen tilalle uuden sydämen, joka sykkii samaan tahtiin sinun sydämesi lyöntien kanssa.

Anna minun ymmärtää uutta sydäntäni entistä paremmin. Irrota minut vanhoista maallisista tottumuksistani ja istuta minuun antamaasi uutta, joka tuottaa satona lähimmäisen rakkautta, iloa ja rauhaa.

Jeesus, Vapahtajani, kiitos että aina kuulet. Aamen

Saarna 8.4.2007 Pääsiäispäivä

Pääsiäispäivä

TEKSTI LUUKAS 24:1-12

Ensimmäisenä päivänä sapatin jälkeen naiset jo aamuvarhaisella menivät haudalle ja ottivat hankkimansa tuoksuöljyt mukaan.

He havaitsivat, että kivi oli vieritetty haudan suulta, ja kun he menivät sisälle hautaan, he eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista.

Kun he olivat ymmällä tästä, heidän edessään seisoivat yhtäkkiä kaksi miestä sädehtivän kirkkaissa vaatteissa.

Naiset pelästyivät ja painoivat katseensa maahan. Mutta miehet sanoivat heille: "Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta?"

Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista".



Täällä kuoleman maailmassa on totuttu pitämään kuolemaa elämän luonnollisena osana. Näin ainakin väitetään kun kuolema ei ole liikuttanut omaa mielenrauhaa. Mutta sitten kun joku läheinen odottamatta kuolee, tuska on suuri.

Kuoleman paljastaessa todellisen luonteensa me masennumme ja ahdistumme. Rakas ihminen oli äsken tässä, ja nyt hän on ikuisesti poissa. Tässäkö kaikki?

Pääsiäisaamu Jeesuksen haudalla todistaa muuta. Hän on noussut kuolleista, niin kuin hän lupasi.

Syntiinlankeemuksessa ihmiskunnan syleilyynsä kietoneen kuoleman kammottava ote on livennyt, ja vangit on päästetty vapaiksi. Ristillä uhrattu Jumalan Karitsa on lunastanut meidät kuolemallaan vapaaksi saatanan omistuksesta.

Jeesuksen sovintoveri pesee meidät puhtaaksi kaikesta synnistä ja liittää meidät uudelleen Jumalan yhteyteen. Jeesuksen ylösnousemus osoittaa Jumalan lupausten pitävän paikkansa.

Kuoleman valta on murrettu, ja kerran kaikki Kristuksessa nukkuneet herätetään uuteen elämään Jeesuksen tavoin ja kotina on taivas.

Vanha, synnin rujouttama ihminen on kuollut, ja uusi ihminen on noussut ylös haudasta, vailla tahraa ja ryppyjä.

Tämä on totta hengellisesti jo nyt jokaisen uudestisyntyneen ihmisen kohdalla, ja kerran silmin nähtävästi taivaassa.

Raamattu opettaa, että Jeesuksen torjuneetkin herätetään kuolleista (Apt.24:15). Heille tuo hetki on kauhun hetki, sillä silloin ei enää voi kääntyä Jeesuksen puoleen armoa anoen, vaan seuraa oikeudenmukainen tuomio.

Siksi elämän kallein asia on Jeesuksen Kristuksen sisällinen tunteminen ja Jumalan lapseksi pääseminen.

Jeesus, kiitos voitostasi. Kiitos ettei minun tarvitse enää pelätä kuolemaa eikä masentua sen edessä. Kiitos että valmistit meille pysyvän kodin taivaaseen, jossa ei enää jäädä yksin eikä kuolla.

Jeesus, anna kaikkien ihmisten kaikkialla kuulla kutsusi ja nöyrytyä ottamaan vastaan sinut syntien sovittajaksi ja iankaikkisen elämän antajaksi.

Suo, ettei kukaan torju sinua, ja joudu kadotukseen sovittamattomien syntiensä hukuttamana (Ilm.20:11-15). Amen

Saarna 9.4. 2007 2.Pääsiäispäivä

TEKSTI LUUKAS 24:13-35

Samana päivänä oli kaksi opetuslasta menossa Emmaus-nimiseen kylään, jonne on Jerusalemita noin kahden tunnin kävelymatka.

He keskustelivat kaikesta siitä, mitä oli tapahtunut.

Heidän siinä puhellessaan ja pohdiskellessaan Jeesus itse liittyi heidän seuraansa ja kulki heidän kanssaan.

He eivät kuitenkaan tunteneet häntä, sillä heidän silmänsä olivat kuin sokaistut.



Jeesus, niin sokeat ovat minun sieluni silmät etten tajua selkeitä tosiasioita, ellet sinä avaa niitä eteeni.

Miksi niin on, sitä en ymmärrä. Miksi olen niin avuton, avuton kuin pieni kissanpoika, jonka silmät ovat sikkaralla. Herra, se on nöyryyttävää, niin nöyryyttävää. Juuri kun kuvittelen tajunneeni: näinhän se on, Herra elää, ja näin sinä haluat minun tekevän, silloin sinä Herra kätkeydyt.

Asioiden selkeys katoaa kuin auringonsäde pilven taakse, ja siinä sitä ollaan. Välillä näen sinut, välillä en, ja koskaan en voi olla varma milloin niin käy. Olen kuin opetuslapsesi Emmauksen tiellä, ja saan kulkea Jerusalemita Emmaukseen ja takaisin yhä uudelleen.

Niinkö riippuvainen olen sinusta, Jeesus? Enkö voi luottaa omaan käsityskykyyni edes sekunnin ajaksi?

Niin, ehkä kysymys on juuri tästä; minä yritän käsittää sinua yhä uudelleen omalla inhimillisellä ymmärrykselläni, joka on ikuisesti pimentynyt.

Jos, niin on, niin opeta minut käsittämään sinua antamallasi uudella mielellä ja ymmärryksellä, jossa Pyhä Henki vaikuttaa*) ja josta olet sanonut Raamatussa: Nyt hän avasi heidän mielensä ymmärtämään kirjoitukset(Lk.24:45).

Jeesus, vie minut vanhasta ja kuolleesta ajattelusta uuteen ja elävään ymmärtämiseen. Anna antamiesi uskon silmien avautua minussa ja näkökykyni kasvaa. Aamen.

*)"Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut"(Joh.14:26).